

SLOVENSKI NAROD.

Naša vsak dan zvečer izvešči nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem doma za vse leto 25 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčijo celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petrostopne petiti-vrate po 14 h, če se oznanila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopiši naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištvu telefon št. 85.

I. občni zbor „Zveze slovenskih zadrug v Ljubljani.“

Včeraj je imela ta najnovejša naša organizacija, ki obstoji šele dobro pol leta, a ima tako lepe uspehe za naš gospodarski razvoj, v »Mestnem domu« svoj prvi občni zbor. Udeležba je bila prav velika, kakaj zastopanih je bilo 61 zadrug z 907 deleži.

Občni zbor je otvoril načelnik g. Josip Lenarčič s prisrčnim nagovorom. Posebno je pozdravil zastopnika deželne vlade, g. deželnega svetnika Kremenška in zastopnika ljubljanske mestne občine g. dr. Trillerja. Deželni predsednik g. baron Schwarz, dvorni svetnik gospod grof Chorinsky in deželni glavar g. Šuklje so se opravičili, ker so šli na posvetovanje zaradi jubilejnega spreveda v »Union«. Gospod župan Hribar se je opravičil, ker je moral iti na Dunaj k državnozbornemu zasedanju. V svojem nagovoru je izjavil načelnik, da je od naklonjenosti visoke deželne vlade izdatno odvisen hitri napredek započete zadrugne delovanja. Ljubljansko mestno zastopstvo, ki je tudi prepuščeno lepo dvorano za zborovanje, je šlo novi organizaciji rado na roke, uvidevši velik pomen našega zadrugnega delovanja za ljubljansko prebivalstvo. Nadalje je rekel govornik, da je bila misel, osnovati »Zvezo«, dobra. Ta misel se je spocela iz nujne potrebe, združiti naše zadrug, ki so stale osamljene v svojem delovanju, in ki iz raznih razlogov niso mogle pridružiti se obstoječim združitvam. Ves tok narodno - gospodarskega življenja se pojavlja dandanes v združitvah. Moči poedinca so preskromne zlasti v našem narodu, da bi mogel dotičnik z uspehom biti boj za obstanek, oziroma napredovati na gospodarskem polju. Tudi Slovenci imamo zadrug, ki se sučejo okoli tridesetega leta svoje starosti, in s ponosom moremo konstatovati, da jih štejejo za svoje članice. Posamezna zadruga more le tedaj uspešno delovati, ako je dana prilika nasloniti se na drugo sovrstnico, kateri more pri nastalih preostankih svojih dohodkov odstopiti del in tako oživiti vrednosti, ki bi bile zanjo začasno mrtve. V zvezi pa najde zadruga tudi svojega zvestega prijatelja, ki ji gre vsikdar brez dobičkaželjnosti na roke, in kateremu se sme vsaka zadruga zaupati kakor

svojemu očetu. — Koj ob našem porodu smo zadeli ob hud odpor. Na eni strani smo ga sicer pričakovali, na drugi pa nas je neprijetno presemetil. Poskušala so se razna sredstva proti nam. Smešilo se nas je kot »Zvezo zadrug brez zadrug«, in s tem hotelo vplivati na naše krepke zadrug, naj bi ne pristopale k zvezi. Intrigiralo se je proti nam in črnilo pri centralni vladi. Toda rojenice so nam bile mile. Zveza se je vzlic vsemu odporu krepko razvila in danes se ponasamo lahko, da se je prvenemu načelstvu posrečilo v teku pol leta združiti 90 zadrug, med temi nekaj najstarejših in najkrepkejših kranjskih zavodov v skupno zvezo, ki šteje že nad 23.000 članov. Vzlic temu, da se je delovanje odborov v prvi vrsti moralo skakati okoli organizacije in se je z zvrnavanjem denarnih sredstev začelo le polagoma delovati, imamo v tej kratki dobi že nad 4.800.000 K prometa. Ko bode delovanje popolno, nadejati se imamo prav lepega prometa. Zadrugno polje pa je tako obširno, in raste od dne do dne, da smo šele v prvem začetku zadrugnega delovanja. Bodočemu odboru bode skrbeti, da s paznim očesom motri gospodarsko življenje in povsod prisrsko poedincu na pomoč, kjer je pričakovati od skupnega dela pozitivnih uspehov. (Viharno odobravanje).

Poslanec g. dr. Triller je pozdravil organizacijo v imenu mestnega zastopa in izvrševalnega odbora narodno-napredne stranke, posebnost v imenu njenega načelnika župana in poslanca g. Hribarja. Naglašal je, da smo tudi Slovenci prišli do spoznanja, da je predpogoj narodnemu in kulturnemu delovanju gospodarska organizacija. Zveza je prevažna izpopolnitev celokupne narodne organizacije. Naše delo je v prvi vrsti slovensko, a strankarsko le v toliko, kolikor je treba v obrambo po geslu: »Nikogar ne rabim in nikogar se ne strašim.« (Tudi temu govoru je sledilo viharno odobravanje).

Nato je podal v imenu prvega načelstva temeljito poročilo gospod dr. Žerjav. Iz njegovega poročila posnamemo sledeče glavne misli:

Omenil je predvsem, da mora pomagati račun o tem, s kakim smotrom se je »Zveza slovenskih zadrug« ustanovila. Zadrugna ideja, ki je za narod z malimi gospodarstvi, kakršen je naš narod, zelo primerna, se je najprej razvila po naših mestih v obliki Sulce-Delicevih posojilnic, katerim so sledile kot prve produk-

tivne zadrugne mlekarne. Ni se pa harmonično razvijalo naše kmečko zadrugništvo. Obilo naših dobrih sposobnih moči je stalo na strani, ker ni bilo centrale, ki bi jih organizovala. Brez umetne sile ima »Zveza« povsod buditi in dati iniciativo, da pripelje v službo zadrugništva nove moči. Vsled naših političnih razmer se ti moči niso mogli udeleževati zadrugnega dela političnih pasprotnikov. Treba jim je samostojnih torišč. »Zveza« se pa ni le pečala z organizovanjem kmečkega zadrugništva, ustanovitve »Kočevske posojilnice« priča o njeni eminentno narodni barvi. Deluje se tudi uspešno za organizacijo obrtnikov. Govornik je nato utemeljil potrebo enotne denarne zvravnave v »Zvezi«. Poprej je vladala desorganizacija, ker so zadrug iskale izravnave pomoči večinoma pri drugih posojilnicah, kar ni bilo vselej niti varno niti ceneno, večinoma pa ne točno in naglo pri izplačevanju in vračanju. Zadrug pa so glede razpolaganja s svojim denarjem povsem avtonomne ter mora »Zveza«, ako želi disciplino, vršiti delo točno in tako, da ima zadruga vedno kar največje možne ugodnosti. Svariti je pred tem, da se v času višje obrestne mere zadrug vdajo vabilom izvenzadrugnih zavodov, ki se pozneje zanje ne zmenijo. To le slabi centralo. Ako bo zadrugni denar stopal kot celota na trg in če bo vladala sloga z drugimi denarnimi zavodi, osobito če se organizuje tudi naše hranilništvo, bomo močni. Lahko začnemo potem delo na regulaciji obrestne mere na našem jugu. Naš narod je gospodarsko diferenciran, da so nam potrebni zavodi po Sulcejevem in po Raifajznovem sestavu. Raifajzenovke so podlagla vsem naprednejšim oblikam kmetijskega gospodarstva, ki se mora razviti v smeri produktivnih zadrug in industrializacije. Naši okrajni zavodi po Sulcejevem ustroju so povsod nekake centrale, krog katerih delujejo kakor čebulice Raifajzenke, ki se posvečajo predvsem lokalnemu osebnemu kreditu. Med mestnim in kmečkim zadrugništvom vrši potrebno nalogo posredovalca »Zveza«. — Glede blagovnega prometa je izjavil govornik, da se bo »Zveza« oprijela kupčijskih poslov — seveda z vso previdnostjo — tam, kjer kmečki proizvajalci trg šele odpirajo, ker posredujoča trgovina ne zadošča, dalje pa takih poslov, kjer odločuje maza, kjer je težišče v množini discipliniranih kupcev oziroma prodajalcev. Tu ni špekulacije in ni treba

nadpovprečne inteligence. Izključiti pa je špekulacijske kupčije in tudi vse tiste trgovske posle, kjer je delo posameznika-trgovca cenejše in boljše kot sploh more biti zadrugno delo. Tako se zadrugništvo in trgovina medsebojno priznavata in cenita. Naše razmerje do nje je tako ugodno, da nam poleg vrlega učiteljskega naš trgovski stan nudi najboljše sodelavce. Govornik je nato opisoval važnost revizije, ki jo hočemo vršiti najstrožje in seveda tudi povsem diskretno. Govoril je končno še o pouku in drugih ugodnostih, ki se zadrugam nudijo. Naj bi se zadrug vseh stanov »Zveza« trdno oklenile.

Učitelj g. Mermolja z Goriškega je naglašal v svojem govoru, da kmečko ljudstvo zahteva realnosti, ne le besed. Tako si je razlagati preobrat pri volitvah na Goriškem. Bodočnost ima le stranka, ki bo tudi po volitvah delala. Ljudstvo je treba rešiti iz kremljev tujega kapitala. Treba ga je združiti na gospodarskem polju. Naglašal je potrebo blagovnega prometa, na Goriškem posebno glede zgodnjih črešenj in vina, katere pridelke so dosedaj pokupili tuji špekulantje. Revizija naj bo temeljita, ne pa tako, kakor dosedaj, ko se je vse opravilo v pol uri, za kar je bilo treba plačevati visoke prispevke.

Nadučitelj g. Bertok iz Pobe-gov v Istri je govoril tudi za blagovni promet za izvažanje kmetijskih pridelkov. Dosedaj je istrski kmet dobil za svoje pridelke v Trstu komaj toliko, kar je bil vreden prevoz.

G. Jekovec iz Grada (Bela krajina) je govoril obširno o razvoju industrije in nje razmerju napram kmetijstvu. Nadalje je razpravljal o pomenu zadrugne organizacije. Kmet naj vzgoji svoje sinove v zadrugništvu, ne pa le za Boga in cesarja. Za primer je vzel Angleško, ki zalaga ves svet s svojimi stroji, a bi njeno prebivalstvo moralo gladu poginiti, ako bi si ji dovoz živil za pol leta zaprl, ker je industrija ubila kmetijstvo.

G. Jenko je zavračal neko pisavo Svitozlava Premrova, ki je imenoval snovanje naše zveze pustno šalo. Podal je pregled o produktivnem zadrugništvu.

G. Zupin (Cerklje) je govoril o pomenu mlekarkega zadrugništva ter priporočal varčevanje.

Član načelstva g. dr. Windischer povzame iz debate, ki je sledila poročilu, da občni zbor soglaša

s cilji in smotri, ki si jih je stavilo načelstvo, kakor tudi s tem, da se je osnovala »Zveza«. Ustanovitev »Zveze« je bila zahteva žive potrebe. Zveza naj bo mesto, iz katere izhaja iniciativa in ki daje oporo v vseh primerih, v katerih je v kakem kraju razpoloženje za osnovo gospodarskih zadrugnih naprav, ne sme pa biti le formalna vez. »Zveza« v Ljubljani se je morala ustvariti, ker le tako je moč spraviti enotnost v zadrugništvo in zlasti v denarno gospodarstvo, sicer hodijo zavodi celo v najvažnejših vprašanjih, kakor je obrestna politika, svoja pota, kar provzroča zlasti v času denarnih kriz lahko kvarna navzkrižja na škodo narodnega gospodarstva. »Zveza« skrb je paziti, da ostanejo organizacije zveste svojim načelom, izgubiti ne smejo nikdar izpred oči interesov splošnosti in pa vodila, da so vsi ti zavodi dobrotorni. Ustanovila se je »Zveza«, dasi smo vedeli, da pridejo ljuti napadi, ki dejansko niso izostali. Teh napadov se nismo strašili in se jih ne bomo bali. Tudi težave od strani, od katere jih nismo pričakovali, bomo zmogli tako ali tako. Ljubzen do stvari je vodila prvo načelstvo, treba je bilo največje požrtvovalnosti in nesebičnega dela. Lepo uspevanje dobre stvari je nagrada truda načelstva.

G. Ivan Rožman je podal poslovno poročilo v splošnem, nadalje o denarni izravnavi, o blagovnih poslih in o reviziji. Povedal je, da je pri »Zvezi« sedaj že 90 zadrug, in sicer 63 posojilnic, 7 gospodarskih zadrug (vse v Istri), 12 mlekarških zadrug, 2 vinarski, 2 konjerejski, 2 tiškarji, 1 vodovodna zadruga in 1 založba. Nekaj zadrug je še v registraciji, nekaj pa je prijavljenih, tako da se sme reči, da ima zveza že okroglo 100 zadrug. Od teh jih je 63 na Kranjskem, 27 pa na Primorskem. Denarnega prometa je bilo 4.812.797 kron. Vključ denarni krizi ni šla nikdar »Zveza« nad 5 1/2% obrestne mere, dočim se je drugod moralo plačevati do 7%. Nad polovico članice se je začelo posluževati denarne izravnave. Pri tem je šla »Zveza« posebno kulantno na roko Kmetiska posojilnica za ljubljansko okolico. Nadalje je podal govornik strokovna navodila za poslovanje članice z zvezo.

G. Mermolja je priporočal ustanovitev lastnega glasila, založništvo poslovnih knjig in tiskovin; k občinam zborom podružnic naj pošlje zveza strokovnjaka, da bo predaval.

G. Valentič je želel gojitev

LISTEK.

Stara devica.

Povest; spisal K. Oblak.
(Dalje.)

Odmaknil je papirje, odložil svinčnik in nekaj časa sedel kakor zamaknjen za veliko mizo. Glava mu je klonila na prsi in zamižal je, kakor da bi tako laglje mislil. A kmalu je vstal. Hitro in rezolutno, da je stol kar odletel izpod njega. Zapustil je svojo sobico in v veži odprl vrata, vodeča v drugo prostornejšo sobo. Obstal je na pragu.

»Jaz grem na kolodvor,« je zaklical z zapovedujočim glasom. »Skrbi za večerjo.«

Iz sobe se je zaslislal jokav ženski glas.

»Kaj boš pa zdaj hodil — vlak pride šele ob petih.«

»Skrbi za večerjo,« je bil osorni odgovor gospoda Marolta, ki je v tem trenutku že zopet zaprl vrata.

Toda vrata so se naglo zopet odprla in stopila je iz sobe priletna ženska v obnošeni, nekdanj gotovo dragi obleki, ter klicala za molče odhajajočim Maroltom.

»Slišiš... ali si vzel dežnik... slišiš, ali nisi ničesar pozabil... saj imaš še dosti časa... ah, moj bog...

slišiš, pa kaj denarja mi daj za večerjo...«

Namesto odgovora je gospod Marolt zaloputnil vrata za seboj in z mogočnimi koraki odšel vzlic silnemu dežju z doma.

Žena njegova se je vrnila v sobo. Postavila se je k mizici, pri kateri je šivala njena edina hčer in oprla roke ob boke.

»Ali vidiš, Fanika, kakega očeta imaš? Iz jekla je! Nobenega vremena se ne ustraši. Čez petdeset let je že star in nikdar še ni bil bolan. Še nahoda ni imel nikdar. Ko je bil v Bosni, je spal cel teden v snegu. Pomisli, Fanika, na snegu je ležal in še nahoda ni dobil...«

Gospa Maroltova je še dolgo razpravljala o izrednih vrlinah svojega moža. Fanika je poznala te historije od konca do kraja. Slišala jih je že nešteto krat in poslušala jih je tudi zdaj z molčečo vdanostjo.

Maroltova Fanika pravzaprav ni več zaslužila, da so ljudje rabili za njeno krstno ime nežno obliko »Fanika«. Bila je že prav zrelo dekle, ki je moralo skrbno paziti, da je prikrivala svojo pravo starost. Zagledala je bila luč sveta več let prej predno je šel oče v Bosno, a razen nje in staršev ni nihče tega vedel. Ljudje so sodili, da je stara kakih šestindvajset let, a v resnici jih je imela že trideset.

Zala je bila še vedno, a prave svezosti ni bilo več in na njenem obrazu je bil vedno izraz neke resignacije, izraz bolečnega dolgočasia, izraz tiste grenkosti, ki razjeda dušo in srce poparjenim dekletom.

Vedno zadovoljna vedno klepetava gospa Maroltova je bila edina, ki ni zapazila tega izraza na obličju svoje hčere. Njej se niti sanjalo ni, kake misli roje njeni hčeri po glavi in kaka čustva se porajajo v njenem srcu. Dasi je bila vsa leta dan na dan sama s svojo hčerjo, je ni poznala čisto nič. Govorila in govorila je gospa Maroltova ves ljubi dan, od ranega jutra do pozne noči in se ni zmenila, da je hčer že niti davno poslušala več ni.

Tudi ta dan je besedičila gospa Maroltova nepretrgoma. Ko je bil končan njen slavošpev na moža, ki je bil tako junaki, da je pod obširnim dežnikom neustrašno kljuboval silnemu dežju, je začela razpravljati o večerji, ki jo naj po dobljenem naročilu pripravijo, dasi ji mož ni pustil nič denarja. Pri teh razpravljanjih so ji misli neprestano uhajale na stran. Od poglavlja o težavah, ki jih ima gospodinja, če naj preskrbi dobro večerjo brez denarja, je gospa Maroltova prešla na trdošrčnost upnikov vobče in posebe na neusmiljenost mesarjev, gostilničarjev in branjcev od slabih plačnikov ter za-

ključila to poglavje s srdito obsodbo kapitalizma, ki ga je imenovala »tisto strašno krivico, vsled katere imajo ravno bogati ljudje največ denarja«. Ko je potem srečno prišla do drugega poglavja, kaj naj pripravi za večerjo, ji je fantazija zopet ušla ter se šele po dolgi ekskurziji na polju kulinaricnih užitkov ter vsestranskem pretresanju občutkov, ki jih morajo imeti piščanci in golobje, kadar se jih zakolje, vrnila k loncem in ponvam gospe Maroltove in k pretresujočemu dejstvu, da je jedilna shramba gospe Maroltove tako prazna, da so začele celo domače miši lakote ginevati.

Fanika je bila med tem odložila svoje šivanje. Stopila je k oknu, naslonila čelo na šipo in zrla na vrt, ki ga je deževje neusmiljeno razdevalo. Drevje, na vrtu rastoče, je bilo že golo. Ovelo listje je dež odtrgal in pobil ob tla in drevesa so svoje gole veje raztezala, kakor bi prosila usmiljenja in priznanašnja. Faniki je postalo pri tem pogledu srce težko in spretelete so jo žalostne misli. Pred nekaj tedni je bilo na vrtu še vse zeleno, vse sveže in duhteče, in zdaj sta dež in veter uničevala vse to. In Fanika se je spomnila minolih lepih dni, ki se ne vrnejo nikdar več in domislila se je iluzij, ki jih ji je prinašalo vsako jutro in jih je pokopal vsak večer.

Gospa Maroltova je bila redno vsak dan enkrat globoko užaljena, da ne posveča Fanika njenim razmišljanjem in razlagam nobene pozornosti. Kadar je prišel ta kritičen trenutek, se je vselej z bolestnim vzdihom vrgla v prostorni stari kavi naslanjač. Včasih je dala duška svojim nevolji z ostrimi pritožbami, večkrat pa se je zadovoljila s tem, da je s predpasnikom otirala solze, ki jih pri najboljši volji ni mogla najti na svojih motnih očeh.

Tudi ta dan je padla na naslanjač kraj okna, s katerega se je videlo na cesto, a ta dan ni oštevala hčere, niti otirala solza, marveč je našla drugo osebo, na katero je razlila svojo jezo.

»To je strašno, to je grozno, to je neznosno,« se je hudovala gospa Maroltova. »Tako je, kakor bi se bližal konec sveta. Tega ne morem več prenašati. Tu mora gosposka vmes poseči. Če je še kaj pravice na svetu, se mora temu storiti konec.«

Gospa Maroltova si je tiščala ušesa, a je tako vpila, da je vzbudila celo pozornost svoje hčere, ki je bila že popolnoma pozabila na navzočnost svoje matere.

»Kaj ti je, mamica?« je vprašala Fanika, dasi je ni čisto nič zanimalo, kaj je vzbudilo nevoljo njene matere.

vinarskih zadrug in zastopstvo Primorske v osrednjem odboru. Glede volitev je govoril še g. Černagoj. V odbor so bili voljeni gg.: Andrej Gabrček, Henrik Dominik in Josip Kuret za Primorsko, Fran Arko in Fran Punčuh za Notranjsko, Leop. Gangl in Fran Zupančič za Dolenjsko, Josip Jenko in Lovro Sušnik za Gorenjsko in Josip Lenarčič, Ivan Knez, Oton Bayer, dr. Fran Windischer, dr. Gregor Žerjav in Josip Tribuč (Vič) za Ljubljano. — V nadzorstvo pa so bili izvoljeni gg.: Fran Mermolja, Rud. Pečarič za Primorsko, Feliks Pehani, Fran Zakotnik, Jul. Macele, Rud. Kokalj, dr. Majaron, dr. Romih Tom., Majdič Fran in Zihel Ivan za Kranjsko.

Pri spremembi pravil se je razvila daljša debata, v katero so posegli gg.: dr. Windischer, And. Gabrček, Ahlik, Valentič, dr. Žerjav itd. Končno so bile vse spremembe sprejete. Gospod načelnik se je zahvalil za sodelovanje ter zaključil po štirinurnem zborovanju ta velevažni zbor.

Končno je g. Repè z Bleda v imenu zborovalcev izrekel zahvalo prvemu načelniku za njega poštvalno delo, čemur so zborovalci soglasno pritrdili.

Cesarjev jubilej.

Dunaj, 7. maja. Na pozdrav župana dr. Luegerja je odgovoril nemški cesar: „Moj prihod naj bo dokaz izrednega čiščenja in spoštovanja, ki ga gojim za Vašega cesarja in ki ga deli z menoj ves nemški narod.“ — Po splošnem čestitanju je šla nemška cesarica v spremstvu grofice Harrach cesarju še posebej čestitat. — Nemški cesar je kar silpal odlikovanja. Že v Pulju je podelil visoke rede admiralu grofu Montecuccolu, podadmiralu Ripperju, konteradmiralu vit. Jedini. Prestolonasledniku Fr. Ferdinandu je podelil komturski križ hišnega reda Hohenzollernov, nadvojvoda Leopolda Salvatorja je imenoval za šefa 27. nemškega polka, grof Paar je dobil briljante k rdu črnega orla, baron Bolfras in knez Montenuovo sta dobila red črnega orla; veliki križ rdečega orlova reda je dobil med drugimi tudi župan dr. Lueger. Tudi cesar Franc Jožef je odlikoval spremstvo nemškega cesarja z raznimi redi, in sicer je dobil knez Bülow briljante k velikemu križu Štefanovega reda, bavarskemu min. predsedniku baronu Podewilsu je podelil veliki križ Štefanovega reda, istotako nemškemu poslaniku Tschirschkiju.

Pri slavnostnem obedu je pozdravil cesar Franc Jožef visoke goste v prisrčni napitnici poudarjajoč neomajno prijateljstvo in zvezno pobratinstvo.

Od italijanskega kralja je prišla cesarju brzojavna čestitka. V odgovoru je cesar naglašal, kako ga veseli ta novi znak prijateljstva in zavezništva.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 7. maja. Imenovanje Pradeja za ministra je nemške stranke popolnoma ukrotilo. Nemško-nacionalna zveza je v današnji konferenci sklenila, da bo glasovala za nujni predlog posl. grofa Kolowrata glede zvišanja rekrutnega števila pri deželni brambi. Obenem se je izrekla želja, naj vlada napravi jezikovni zakon le sporazumno z ministrom Pradejem. Poslanci iz Koroške in

Štajerske so javili, da protestirajo proti vsakemu poskusu, da bi se veljavnost jezikovnega zakona razširila tudi na alpske dežele. Obenem so tudi izrekli željo, naj bi te dežele čimprej dobile zastopstvo v nemškem ministratvu.

Obrekovanje Hrvatov in Srbov v ogrskem državnem zboru

Budimpešta, 7. maja. Pri današnji proračunski debati je poslanec grof Batthyany govoril o velikosrbski in velikohrvaški propagandi. O velikohrvaški propagandi je rekel, da jo protežirajo krščanski socialisti, posebno dr. Lueger. Ta propaganda je naperjena proti narodnosti ogrske države. Avstrija podpihuje Hrvate v njihovem nastopu proti Ogrski. Velikohrvaško propagando pouspešujejo tudi iz Sarajeva. Glasilo bosansko-hercegovske vlade „Bosni-sche Post“ se zavzema za velikohrvaško propagando, ki stremi za tem, da se spoji Bosna in Hercegovina v Veliko Hrvaško. Velikosrbska propaganda je danes še nevarna, toda lahko postane nevarna.

Preložitev črnogorske prestolnice.

Rim, 7. maja. „Giornale d'Italia“ poroča, da je knez Nikolaj sklenil, preložiti prestolnico iz Cetinja na morskobrežje blizu Bara. Načrti za novo prestolnico so že izdelani ter jo začno graditi takoj nato, ko se položi temeljni kamen za pristanišče v Baru.

Punt v Maroku.

Pariz, 7. maja. Mulej Hafid je prišel v Mekines ter bil slovesno sprejet. Pokali so topovi in ljudstvo ga je z navdušenjem proglasilo za sultana. Iz Mekinesa odrine v Fez, kamor je le pet ur hoda. Armada sultana Abdula Azisa, ki je bila na potu v Fez, se je vrnila v Rabat, kjer se je bati spopada z vojaštvom Muleja Hafida.

Novi predsednik v Boliviji.

London, 7. maja. Liberalec Guachalla, bivši poslanik v Londonu, je bil brez opozicije izvoljen za predsednika republike Bolivije. Dosedaj je bil predsednik dr. Montes.

Dopisi.

Iz Litije. Na tih nedeljo je priredilo »Bralno društvo« tombo, katere čisti dobiček je bil namenjen za knjižnico »Prosvete«. Gmotni uspeh je bil prav lep. Pa kako tudi ne, ko so gospice Dereani, Jurko, Mesek in Roglič tako pridno nabirale oziroma prosile za dobitke in prodajale tablice. Knjižnica se torej otvori v najkrajšem času in žeteli bi bilo, da se je nele inteligenca, ampak vsakdo, komur je v resnici za napredek, prav pridno posluša. — Pretekli mesec smo izvolili županom, in sicer soglasno gospoda Slanca. Prevzel te časti, za katero se drugod pulijo in kregajo, ni rad, vendar kakor ga poznamo, ne bode zanemarjal svojih dolžnosti, ampak bode vzor župana. — Gasilno društvo je tudi oživelo in se lepo razvija, kar je gotovo hvalevredno. Nekaj pa se še ni zdramilo iz zimskega spanja, in to je — »šola«. Prostor je že določen, baje kupljen, a čaka le še na potrdilo od zgo-

oče bi bil skoraj postal oficir in je imeniten pisatelj in taka rodovina ne bo občevala z navadnim mizarjem, ki po limu diši. Nikdar.

S slovesno gesto svoje tolste roke je gospa potrdila to svojo odločbo in je potem dostojanstveno odjadrala iz sobe v kuhinjo, da bi nemoteno mogla ukreniti, kar je bilo potrebno za večerjo.

Fanika je mehanično sedla na mesto, koje je bila zavzemala njena mati. Zdaj je videla skozi okno na cesto. Zunaj je še vedno deževalo, enakomerno in neprestano, kakor je pač v jeseni, in od nasprotni strani ji je donelo na uho enakomerno udarjanje mizarjevega kladiva. Nankrat je ta ropot utihnil in na delavniciem pragu se je prikazal mizar, držal je roke v žepu, čepico je imel potisnjeno nazaj in oziral se je po zapuščenih cesti kakor bi koga pričakoval, ki bi mu delal družino.

»Ceden človek je ta Matije,« si je mislila Fanika, »in marljiv kakor čebela in dobrega srea.«

Opazovala je mizarja, dokler je stal na cesti, in ko se je vrnil v svojo delavnico, je pazno poslušala, kako je zopet udarjalo kladivo in je tanko pela žaga in dasi je vmes evlila mitničarjeva harmonika, se ji je vedno zdelo, da se to prav prijetno sliši, da se to glasi kakor pesem dela.

(Dolje prihodnja.)

raj. Merodajni faktorji, ne bodite vendar taki in ne čakajte, da se vas mora s časopisi ali poslanci prisiliti do vsake stvari. Isto velja tudi glede ceste. — Posestvo gospoda Mihelčiča je kupil veleposesnik gospod Berdajs. Kakor se sliši, bode podrl poslopje, kjer se nahaja gostilna in bo zidal dvonadstropno poslopje in s tem olespal litijski trg, ki je tega gotovo zelo potreben.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. maja

— »Narodna tiskarna«. Jutri, v soboto, dne 9. maja bo ob 6. uri popoldne v uredniških prostorih občni zbor »Narodne tiskarne«.

— Včerajšnja konfiskacija. Državno pravdnistvo je včerajšnje izdalo našega lista zaplenilo radi uvodnega članka »Silo za ognilo«, sklicevaje se pri tem na § 302. kaz. zakona. Za zunanje naročnike smo takoj priredili drugo izdajo. Ta konfiskacija je veleznačilna. Na Koroškem in Štajerskem smejo nemški politiki in nemški listi svobodno na najnesramnejši način pozivati na bojot Slovencev, smejo slovenskim uradnikom in odvetočnikom groziti, da jih z brahialno silo iztirajo iz dežele, pri nas pa ne smemo slovenskega občinstva niti pozvati, naj izvaja načelo »Svoji k svojim«, ker je nam takoj za petami slavno c. kr. državno pravdnistvo. Dvojna mera! Slovenci smo na milost in nemilost izročeni nemškemu nasilstvu, v našo obrambo se ne gane nobena državna oblast, če pa posežemo mi po orožju samobrambe, ako izjavimo, da bomo pazili na to, da se bo izvajalo načelo »Svoji k svojim«, pa nas takoj zgrabi gospod državni pravdnik za vrat, češ, da hujskamo k sovražnostim zoper nemško narodnost. Vprašamo, kakšno »draženje k sovražnostim zoper narodnosti, verske družbe, skupščine itd.« je to, ako pozivamo slovensko občinstvo, naj se ravna po načelu »Svoji k svojim«?! Nemški listi smejo pozivati na poboj Slovencev, državna oblast to mirno trpi in jim ne skrivi lasu, nam pa takoj zasežejo list, ako samo namignemo, da naj Slovenci podpirajo zgolj svoje ljudi! Kje je tu pravica? Ali smo res Slovenci tudi v očeh državnih oblasti samo državljani druge vrste? Sicer pa, ako mislijo gotovi krogi, da bodo našemu listu s konfiskacijami zamašili usta, se silno motijo. Slej kot prej se bomo neustrašno borili za načela, ki jih smatramo za koristna za svoj narod, in od te zahtevane poti se ne damo spraviti, ako bi nad nami tudi neprestano visel Damoklejev meč konfiskacije! Gotovi krogi pač mislijo, da s konfiskacijami oškodujejo list in ga s tem ukrote, no, povemo jim, da žive v zmoti, zakaj vsaka konfiskacija je najboljša reklama za list. Če torej gospoda hoče delati reklamo za »Slovenski Narod«, nimamo nič proti temu!

— Shod za cesarjev jubilejski sprevod na Dunaju. Včeraj popoldne je bil v »Unionu« shod za cesarjev jubilejski sprevod na Dunaju, kateri shod je sklical deželni glavar Šuklje. Razen par izjem so se udeležili shoda samo klerikaleci in Nemci in nad vse ginljivo je bilo gledati, s kako prisrčnostjo so stiskali Nemci roko dr. Šusteršiču, ker jim je priboril nemško gimnazijo v Ljubljani. Skoraj da ga niso objemali! Otvoril je shod deželni glavar Šuklje, ki je naznanil namen shoda. Treba je biti na jasnem, kako treba urediti udeležbo Kranjcev pri jubilejnem sprevodu, ki bo 12. junija. Ako se vse dežele (?) in vse (!?) narodnosti udeležijo sprevoda, je rekel govornik, tudi vojvodina Kranjska ne sme izostati. Od nekaterih strani so se pojavili proti udeležbi Kranjcev ugovori, ki so pa premalo tehtni. Reklo se je, da je cesar sam zoper tak sprevod. Ta ugovor ne izda. S tem, da je rekel cesar, da sprejme sprevod, je znamenje, da ga želi. Drugi ugovor je, čemu bi nosili na Dunaj denar in delali Dunajčanom štafažo. Tudi ta ugovor je neosnovan. Poznamo Dunajčane, ki imajo poleg svojih napak tudi dobre strani. Umazanosti ne poznajo. Videti je treba, kako se pri njih širi blagostanje. Dunajčanom ni za tiste milijone, ki jih bodo udeleženci sprevoda pustili na Dunaju. Da se Kranjci udeležijo sprevoda, jih veže hvaležnost do Dunajčanov, ki so nam leta 1895. priskočili po potresu na pomoč. Ugovarja se nadalje, da se je od Dunajčanov žalil slovenski čut in celo oficijalno. To ni res. Povsod je nekaj vrtoglavih ljudi, tudi na Dunaju so. Ako se je storilo kakšno žaljenje, ni bilo oficijalno. Udeležba od slovenske strani bo velika pri sprevodu. Kdo bolj koristi slovenskim in slovenskim interesom, ali oni, ki pravi, da ostanimo doma, ali oni, ki želi, da naj bomo mnogobrojno zastopani? Čast dežele in naroda zahteva, da je Kranjska ugledno zastopana. Najmanj 400 lju-

di mora iti na Dunaj v sprevod v domačih nošah. Vojna iz Ljubljane na Dunaj in nazaj bo zastoj za one, ki se udeležijo sprevoda, preskrbljeno je pa tudi za hrano in stanovanje za nje. Denarja bo treba še za vozove, ki se odpotujejo na Dunaj, za dopolnitev noš itd. Zato bo treba nabiranja. Nato je slikar Jakopič podal vsebino kranjskega oddelka. Umetniško vodstvo in uredbo tega oddelka je poveril centralni odbor slovenskemu umetniškemu klubu »Sava«, govornik je pa prevzel izvršitev vseh priprav. Ves sprevod bo razdeljen v tri oddelke. Prvega otvorijo jezdeci z zastavami državne in deželnih barv. Drugi oddelek je zgodovinski in ima 18 pododdelkov. Tretji je poklonstveni oddelek, ki ima tudi več pododdelkov. Predzadnji je določen provincam, med katerimi bo zastopana tudi Kranjska. Kranjska skupina bo obstajala sledeče: Na čelu sprevoda bo jezdi jezdec v narodni noši z zastavo vojvodine Kranjske ter z jezdec trobentači. Tem slede grbonoseci vseh kranjskih mest, kar bo pa najbrž odpadlo. Drugoskupino kranjskega oddelka bo tvoril romarski sprevod, kjer bodo zastopani najznačilnejši tipi in kostumi kranjske dežele, in sicer Belokranjci, Dolenjci, Gorenjci, Notranjci, Kočevci in Vlahi. Ta sprevod se bo mirno pomikal naprej in pel narodne nabožne pesmi. Pridružili se bodo tem romarjem prodajalci domače industrije. Za to skupino bo potrebno okoli 150 ljudi in nekaj voz. Tretja skupina bo imela naslov »Zeleni Jurci«. Predstavljali se bo star običaj v proslavo pomladi, ki je v Belikranjini še v navadi. Mlad deček pelje »Zelenega Jurca«, moža, vsega opletenega z brezovimi vejicami in odičenega z brezovim lubjem. Prihod njegov naznanjajo štirje moški v belokranjskih nošah s trobentanjem na rogove, zvite iz brezovega lubja. Četrta skupina sestoji iz belokranjske svatbe in gorenjske svatbe peš in na vozovih. Peta skupina je pa lovski in ribiški sprevod z raznim lovskim plesom. Poročevalec je pripomnil, da ni odlašati z nabavo voz in okrasov in da rabi umetniško društvo »Sava« takoj 2000 K za najnujnejše izdatke. Dunajski odbor je odobril načrt in več ljudi zlasti iz ljubljanske okolice se je že oglasilo za sprevod. Načrt je bil nato od udeležencev brez ugovora odoben, nakar se je izvolil izvrševalni odbor, v katerem je 29 Slovencev in 11 Nemcev. V tem odboru so: odvetnik dr. Krisper, lekar-nar Ubald pl. Trnkoczy, slikarji Jakopič, Grohar, Rašica, Strnen, trgovec Golia iz Metlike, žurnalista Magolič in Štefe, dež. poslanci Lavrenčič, Demšar, Pogačnik, župan dr. Marolt z Vrhnike, tovarnar Dragotin Hribar, zdravnik dr. Robida, župan Uršič iz Podrage, učitelj Gorjup, okrajni šolski nadzornik Gabrček, trgovec Šterk iz Vinice, župan Rus z Bleda, ravnatelj Šubič, župan Zure iz Kandije, trgovec Tršar z Vrhnike, župan Lenček iz Škofje Loke, župnik Piber iz Boh. Bistrice, kitar Pengov, založnik pohišstva Mathian, ga. Eberl, ga. Manfreda, Gutmann vitez Gutmannsthal, baron Apfaltrern, Alojzij Luckmann, župan Loy, stavbenik Viljem Treo, profesor Josip Vesel, slikar Wettach, asistent Klein in ravnatelj Artur Mahr. Vladni svetnik dr. Detela je izražal pomisleke proti romarskemu sprevodu, ki ne bi imel pravega pomena, in bi bil lahko karikatura. Pravi slavnosten sprevod bi bil sprevod vseh kranjskih županov. To bi se reklo, da se kranjska dežela res poklanja svojemu vladarju. Ljubljanci bi se gotovo udeležili takega sprevoda in bi prisilili koga, da bi se tudi on udeležil. Dež. glavar Šuklje je dejal, da Jakopič ni mislil na pravi romarski sprevod. Udeleženci tega sprevoda bodo peli tudi narodne pesmi, samo poskočnih ne. Ima pomisleke proti sprevodu županov. Vdati se moramo okviru, ki ga je določil dunajski osrednji odbor, ki bi spremembi v tem smislu gotovo ne odobril. Gledalo se bo, da bo sprevod imel resno lice in da bo napravil globok vtisk. Nato se je eksekutivnemu odboru prepustilo, da izvrši in uredi vse podrobnosti glede sprevoda, s čimer je bilo shoda konec. — Odbor se je nato konstituiral in je bil za predsednika izvoljen dež. glavar Šuklje, za namestnika pa ravnatelj Šubič in baron Lichtenberg.

— Afera Stanger - Mahr - Stritar. Včeraj zvečer je sodišče izpustilo iz preiskovalnega zapore Stangerja proti varščini 8000 K. Ta varščina je naravnost minimalna, ako uvažujemo, da ima Stanger skoro pol milijona kron premoženja. Da ga vzpiro tega ta malenkostna kavejca ni malo ne bo zavirala, ako se name-rava odtegniti roki pravice, je več nego gotovo. Ker pa mora vzpiro dejanja, ki ga je storil, pričakovati občutne kazni — § 155. kazenskega zakona določa za tako dejanje težko ječo od enega do 5 let — se lahko z gotovostjo računa, da se bo mož sku-

šal na ta ali oni način odtegniti kazni. In če se mu posreči izvesti svojo nakano, bo pri tem kolikortoliko skrivno tudi sodišče, ki je, ne vpošte-vaje okoliščnosti, zahtevalo od njega neverjetno nizko kavejco!

— Najcenejše društvo na Slovenskem je »Slovenska krščansko-socialna zveza«, kakor trde klerikaleci na letakih, ki so jih te dni raztrosili po hribih in dolinah. Samo 60 krajarjev je treba plačati, pa te spoznajo, da si pristen klerikalec in potem imaš pravico veliko upati: vsi klerikalni poslanci se bodo potegnili za tebe, kadar boš v sili ali potrebi in ker klerikalna drevesa že segajo v nebesa (ohol!), doseže vse, kar boš hotel, kar boš želel. Samo 60 krajarjev, nič več! Ni treba, da bi ta denar plačal skupaj, ne, plačal ga lahko v tedenskih ali mesečnih obrokih, »na šest dni«, pišejo, »pride na člana samo en krajar plačila, ali na mesec samo šest krajarjev!« Da so tako izvršni računarji klerikalci, nismo vedeli doslej. Gotovo je »Krščansko-socialna zveza« uvedla že tudi pouk v poštevanici, sicer bi ne prišli do tako krasnih rezultatov. Zatorej ljudje božji, le v »Krščansko-socialno zvezo«, tam je odrešenje za ta in oni svet, tam vas ohrani, da se ne izgubite na tej nevarni poti življenja! Vse to samo za 60 krajarjev na leto!

— Naši Nemci proti Nemcem na Ogrskem in nam. Nemci na Ogrskem zahtevajo enakopravnost z Madžari. V katerih občinah so v večini, zahtevajo nemški učni jezik v šoli in nemško javno upravo, kjer so pa v manjšini, pa zahtevajo primerno varovanje svojih interesov. Nihče izmed nas ne bo trdil, da so nemške zahteve pretirane. Vsakemu svojo! Ogrske Nemce podpirajo v njih stremljenjih avstrijski Nemci in se pri vsaki najmanjši priložnosti vzamejajo zanje ter kruto bičajo krivice, ki jih njih ogrskim tovarišem prizadevajo Madžari. Samo dosledni niso ti naši Nemci. Dočim se bore za pravice ogrskih Nemcev, teptajo najbrezobzirnejše sami v Avstriji pravice sosednjih narodov, zlasti Slovanov. Nam se ne sme dati ničesar, odrekajo nam najvitalnejše kulturne potrebe in če dobimo drobtinico svojih pravic, kriči vesoljno avstrijsko nemštvo v divji zbesnelosti. Kot pravi barbari nastopajo, če se potezamo za stvari, ki so jih Nemci uživali že pred desetletji in kadar se nam z velikimi žrtvami posreči doseči malenkost, vzamejo nam po drugi strani dvojno. Ljudje take brutalnosti ne morejo in ne smejo obsojati krivice, ki jih Madžari dele njih sorojakom po Ogrskem.

— Odločnost velja! Od štajersko-kranjske meje se nam piše dne 5. maja t. l.: Minolo nedeljo je priredila »Narodna stranka za Štajersko« na Zidanem mostu shod, kjer se je med drugim sprejela tudi resolucija zastran popolnitve nadeučiteljske službe na Zidanem mostu, češ, da se bode pri tem vendar upošteval predlog krajnega šolskega sveta ter uvaževalo na merodajnem mestu — ljudsko voljo. — Gospoda, ta resolucija bode šmentano malo pomagala, ako se ne napno druge strune. Kolikor poznamo mi razmere, take papirnate bombe v nas Slovenceh na Spodnjem Štajerskem prav malo učinkujejo. Vsi merodajni naši činitelji naj skupno tam zaropotajo, kjer je edino pravo mesto! Energično naj se pove, da smo Slovenci še tudi na Štajerskem, ter da imamo na svojih tleh še menda vendar toliko pravice govoriti, kakor nemški — volksrat! Če si le-ta že prisvaja nekako odločilno besedo glede nastavljanja učiteljstva na Slovenskem Štajerju, na ozemlju torej, kjer imamo vendar Slovenci prvo besedo, — kje se pa med Nemci umešavajo Slovenci, čeravno imajo tudi tu svoje?! — potem pač lahko zahtevamo, da se v nas naš glas vsaj toliko upošteva nego oni — volks-rata!! Zato pa se je treba odločno postaviti v bran... Škandal bi bil, ko bi prodrlo par renegatov, katerim je strankarstvo vse dobro, šole pa — nič. Če pa je naš deželni šolski svet že na tako nizkotnem stališču, da propaguje le želje nemškovalnih strankarjev ter upošteva le teh kreature: potlej seve Slovenci na Spodnjem Štajerskem te oblasti sploh ne moremo več resno uvaževati ter si bodemo v prihodnje uravnali svoje postopanje tako, kakor gospodi v Gradcu sigurno ne bode drago. Sredstev v to — bodite prepričani! — nam ne bode primanjkovalo.

— Študiranje vladnega načrta za reformo tržaškega volilnega reda se vendar bliža koncu. Pododsek za volilno preobnovo je imel svojo zadnjo sejo, v kateri je bil prečitán in sprejet deloma spremenjeni tekst vladnega načrta. Danes bo plenarna seja vsega odseka za volilno reformo. »Piccolo« trdi, da je upati, da bo odsek v tej sami seji rešil ves načrt, nakar da bo lahko po odseku spremenjeni načrt predložen vladi. In če ne bo vlada zavlačevala — cesar pa

po našem mnenju ni pričakovati — po reforma tržaškega volilnega reda se pred koncem tega meseca »frutto moturo« — dovršena stvar.

— Promoviran je bil včeraj na graškem vseučilišču za doktorja vsega zdravilstva Ivo Korže, sin nadučitelja v Ribnici na Štajerskem.

— Iz sodne službe. Od okr. sodišča v Krmini je premeščen k drž. pravdnictvu v Gorici sodni avskultant g. dr. Alojzij Gradnik.

— Iz šolske službe. Definitivni učitelj v Šostanju gosp. Maksimilijan Hočevar je imenovan za strokovnega učitelja na meščanski šoli v Krškem, provizorična učiteljica gđ. Alojzija Trošt v Trzinu pa za definitivno. Def. učiteljica gđ. Julijana Kalin je na lastno prošnjo premeščena iz Erzelja v Vrem Def. učitelj g. Ivan Loxer je premeščen iz Štalcarjev v Liefeld, na njegovo mesto pa pride kot supletinja pomožna učiteljica gđ. Marija Pribošič. V službo je poklican g. Josip Krauland, in sicer na deško šolo v Kočevju.

Samonemški pečat deželne vlade. Snači se nam je dostavil odlok c. kr. deželnega predsedništva glede konfiskacije našega lista. Na tem odloku se blešči samonemški pečat „K. k. Landespraesidium in Laibach“. Škandal! V samoslovenski deželi kranjski pa nima deželna vlada niti dvojzložnega pečata! Tako bagatelizirajo vladni organi slovensko prebivalstvo, ne da bi se tisti, ki imajo moč v rokah, uprli temu žaljivemu zapostavljanju slovenskega jezika.

Organizacija našega znanstvenega dela. Na dan pred občinim zborom „Slovenske Matice“, t. j. dne 24. maja t. l. o pol 11. uri dopoldne bo v prostorih „Slovenske Matice“ razgovor o organizaciji našega znanstvenega dela. Dnevni red: 1) Poročilo o dosedanjem stanju našega znanstvenega dela a) po obsegu in strokah, b) v gmotnem obziru. 2) Poročilo o nastanku in stanju drugih slovanskih učeniških društev in akademij. 3) Vprašanje a) o našem znanstvenem naraščanju, b) o gmotnih pogojih znanstvenega dela (o založniških in kupovalcih). 4) Razmerje eventualne nove, osrednje znanstvene organizacije do dosedanjih znanstvenih društev. 5) Slučajnosti. Na ta sestane vabi vsa znanstvena društva in vse poedince, ki se zanimajo za stvar, dr. Fr. Ilešič m. p., predsednik „Slov. Matice“.

Uradniško stavbno društvo v Ljubljani opozarja svoje člane na izredni občni zbor, ki se vrši v soboto, dne 9. t. m. ob 8. zvečer v prostorih uradniškega gospodarskega društva ter prosí radi velike važnosti mnogobrojne udeležbe.

Seja glavnega odbora in raznih odsekov slovenskega pevskega društva „Ljubljanski Zvon“ bo danes, 8. t. m. ob polu 8. zvečer v društveni sobi. Razgovorjalo se bo o pripravi za razvite zastave in se zato prosijo vsi prizadeti, da se seje polnoštevilno udeležijo.

Društvo odvetniških in notar-skih uradnikov za Kranjsko priredi v soboto 9. t. m. društveni večer v restavraciji „Auerjevih dedičev“. Začetek ob 8. zvečer. Prijatelji društva dobrodošli.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal gosp. advokat dr. Furlan 10 K iz neke kazenske poravnave. To je že tretja pošiljatev njegova, pridobljena slovenstvu iz pomirovalnih poravnav zadnjih tednov. Za take vrste prispevkov se priporočamo iz znanih dveh razlogov: mir med Slovenci, korist narodu.

Občinski odbor v Podkraju je dne 5. maja v svoji seji izvolil častnim članom gosp. Karla Lantierija, graščaka v Vipavi in gospoda Andreja Rovana, posestnika in trgovca na Colu pri Vipavi, za mnoge dobrote in zasluge, ki sta si jih pridobila v podkrajski občini.

Slovenski oddelek koperskega učiteljskega premeščen v Gorico. „Edinosti“ se poroča z Dunaja, da se govori, da se slovenski oddelek učiteljskega v Kopru v najkrajšem času premesti v Gorico.

Za Gregorčičev dom. V nedeljo, 17. t. m., napravimo izlet v planinski raj, da nesemo na Gregorčičev dom „Poezijske“, ki sta jih darovala gospa Ivanka Erženova in gosp. Drago Komac, načelnik železniške postaje na Proseku. Ljubitelji Gregorčičeve, planince in vse, ki so dobre volje, vabimo na ta lep izlet. V slučaju slabega vremena preložimo izlet do naslednje nedelje. Iz Trsta odidemo v soboto zvečer do Sv. Lucije, prenočimo v Tolminu, drugo jutro pa hajd v planinski raj. — Ivan Zorec, uradnik pri ravnatelstvu c. kr. državnih železnic oddelek VII. v Trstu.

Vseslovenski vseskoljski zlet, ki bi se imel letos prirediti 28. in 29. junija, se je odgodil na nedoločen čas. Tako poročajo srbski listi.

Naredna ditalnica v Krastniku je izposodila svojim članom (večidel rudarjem) v prvih 6 mesecih svojega obstanka 2616 knjig ter 1663 raznih političnih in nepolitičnih listov. Te številke jasno kažejo potrebo in upajmo, da bodo tudi pokazale koristnosti hrastniške „Čitalnice“.

Iz celjske okolice se nam piše dne 2. maja: Glede okoliške deške šole v Celju, o kateri je prišel vaš list s dne 1. t. m. jako umestno notice, bi bilo še dodati, da je okoliš, iz katerega prihajajo dečki v to šolo, zelo razsežen. Ravno vsled tega bi bilo prav umestno in potrebno, da se vsaj v poletnem tedaju uvede nerazdeljen dopoldnevni pouk. Zaradi velike oddaljenosti mnogi otroci — posebno iz nižjih razredov — po dopoldanskem pouku po dve, tri ure brezposelnost postopajo po mestu in okolici; če pa gredo domov, pa pridejo popoldne tako zmučeni v šolo, da o plodonosnem pouku niti govora več biti ne more. Kar ne gre nam v glavo, kako naš deželni šolski svet tega ne vidi. Sicer pa je tozadevno krajni šolski svet okolice celjske spet napravil vlogo ter je tudi občinski odbor okolice Celje storil potrebni ukrep glede te zadeve. Videti hočemo, vztrajajo li šolske oblasti tudi v prihodnje na onem stališču, katero so zavzemali doslej o tej stvari!

Celjska posejilnica prične graditi svojo novo hišo na vogalu Graške ulice in Ringa v drugi polovici tega meseca. Posejilnica je vodila več let borbo s celjskim magistratom radi zgradbe. Dasi bo nova hiša samo v okras mesta, vendar je magistrat skušal iz šovinistiških motivov stavbo preprečiti. No, po dolgi borbi je vendar le zmagala pravica in celjski magistrat je moral dati dovoljenje za zgradbo.

Na Ponikvi ob južni železnici ustanavljajo podružnico štajerske kmetijske družbe. Ustanovni shod se bo vršil v nedeljo, dne 10. maja v gostilni Frana Podgorška. Upamo, da bo odbor v rokah narodnjakov, ki ne bodo trpeli, da se slovenstvo pri tej družbi zapostavlja, kakor se to žal! — čisto dogaja.

Vrnsko. „Podružnica sv. Cirila in Metoda“ je priredila dne 3. maja svojim članom Gregorčičev večer, kateri je bil dobro obiskan. Bil je prijeten sestanek. Pelo in tamburalo se je zadovoljivo. Priznani pevec G. R. Vrabl pa je s solospemom Sehmannaovega „Popotnika“, katerega je pel z umetniško dovršenostjo, očaral navzoče. Splošno sta ugajali deklaraciji „Soči“ (g. Vrabl) in „Jefčeva prisega“ (g. Bizjak). Z največjim zanimanjem pa je sledilo občinstvo temeljitemu predavanju gospoda Jakšeta „O Gregorčiču“. Zeleti bi bilo, da bi podružnica vztrajala pri svojem delu.

Trgovinska trdnica Rudolf Stermecki in „Zvezna trgovina“ v Celju dobila moderne portale in izložbna okna. Tozadevna dela je prevzela graška firma Iržik. Vsa prireditve bo kras Rotovškim ulicam.

Pod težko obložen voz je prišel voznik A. Lasič iz Vrtojbe. Zlomljeno ima nogo. Zdravijo ga v Gorici.

Obesila se je v Trstu 38letna Josipina Prelesnik.

Sirov mož Anton Vittori v Trstu je tako pretepel ženo, da ji je ubil črepanjo.

Vlak je povezl v Cerknici pri St. Ilju v Slovenskih Goricah kravo najbrž kaknega hrvaškega mešetarja.

Vagonska odblijača sta zmečkala na postaji Pragersko pripeljaka J. J. Hostaja iz Nove vasi pri Slovenski Bistrici. Bil je takoj mrtev.

Obesil se je v Janžem vrhu pri Selnici na Štajerskem 45letni kočar Jakob Bukovnik v hipni blaznosti.

Ustrelil se je v Ločni pri Prečni 42letni posestnik Franc Zalokar zaradi domačih preprirov. Zapustil je ženo in devet nepreskrbljenih otrok.

K zadnjim tatvinam se nam poroča, da se je policiji posrečilo s pomočjo urarja Vilharja izslediti onega Dragarja, čigar ura je bila pri starinarju zamenjana s čevlji puščenimi v škofiji. Navedenec je 44letni posestnik Anton Dragar iz Senožeti pri Dolskem, pri katerem se je našla tudi ura s št. 100.077, kojoj je bil kupil 18. septembra lanskega leta pri urarju Vilharju. Dragar se, kakor trdi, nikakor ne more spomniti, kaj se je z njegovo usodno uro zgodilo. Povedati ni vedel prav nič drugega, kakor, da je bila ta ura — svoj čas res njegova in da jo je dajal popravljati Somnitzu in Vilharju. Do tu je sedaj sled, dalje pa ne. Mogoče, da je mož uro izgubil, mogoče prodal, ali mu je bila ukradena, ali pa jo je komu podaril. Le-ti slučaji so možni in treba bo še napornega dela, da se zagonetka reši. Tudi Dragarjeva žena in sorodniki o tem ne vedo povedati nobenih podatkov. Z

Ziherlom, ki je bil po orožništvu aretovan, nimajo nobenega upanja. Sicer tudi tu igra zagonetno vlogo »Piccolo« in potica, koje so našli v njegovem stanovanju in ne more dokazati le-te provenience, a dokazano je, da je bil isto noč doma in da je celo noč pri njem spal organist Novinšek iz Naklega, s katerim sta šele jutraj zapustila stanovanje. Ziherle je šel k Novinšku samo za par dni, a bi se bil kmalu sam povrnil v Ljubljano, ker je pričakoval v kratkem dobiti tukaj službo. Sicer je Ziherlov, kakor tudi Dragarjev zagovor na prvi pogled precej omahljiv, a verjeten je le. So ljudje, ki si pri oblastih po svoji okornosti nakopjuje hude preiskave, a se slednjič le izkaže, da so nedolžni. Nov slučaj človeške domišljije se je zopet pripetil predvčerajšnjim. Orožništvo v Vevčah je aretovalo 22letnega, zaradi hudodelstva tatvine že petkrat predkaznovanega hlapca Franceta Erjavca iz Zatične. Pri aretovanju je začel orožnikom praviti, da se je udeležil vseh zadnjih večjih tatvin in vlovov v mestu in tudi na deželi. Tako je izpovedal, da hodita v Ljubljano neki fino oblečen Tržačan Meglič in neki Strupi. Meglič ima črne, ponarejene brke, prenočuje pa v hotelu »Union«, pri »Južnem kolodvoru« in v hotelu Marije Terezije (ki ga sploh ni tu). Tako je on stal na straži, ko sta ta dva vlomila pri Jebčinu, pri Čudnu in v knezoškofijski palači, pokradla v frančiškanski cerkvi in tudi nebroj nabiralnikov so skupno vlomili. Pravil je nadalje, da imajo poropani denar zakopan za tovarno za lep, zlatino pa da nosijo prodajati v Trst. Njemu dajeta tovariša mesečno po 20 K, da okoli voluhni in ko ima celo informacijo, pa gredo v loma. Rekel je nadalje, da se pripelje Meglič kot včeraj opolnoči v Ljubljano, kjer se potem snideta. A glej, zopet presenečenje, pri zašišnji v Ljubljani je naivni fant sicer priznal, da je vse to res izpovedal, a je takoj dejal, da to ni vse nič res in da je ta roman povedal vsled tega, da bi se mu kazeno — ublažila. Iz tega je razvidno, kake zapreke ima varnostna oblast, predno pride pravemu storilecu na sled. To tembeli, ker se občinstvo nikakor ne zanima za akcijo policije in je neče podpirati, dasiravno bi bilo to v javnem interesu. Gotovo je moral kdo tatu videti, ali ga srečati, ali se je kje, če prav kratak čas, zadrževal, a dosedaj se še nihče ni oglasil tako, da ni dobiti pravega osebnega popisa. Da, še več, v neki gostilni v Dvorskem okraju so rekli kar naravnost poizvedujočemu organu: »Če tudi 200 K nagrade razpišete, mi že ne povemo ničesar, če bi tudi kaj vedeli.« Vendar je upati, da se dobe storileci zadnjih tatvin. Pozornost se je začela sedaj obračati na 33letnega bivšega bogoslovca Franceta Germovnika iz Vodi pri Kamniku, ki je že bajje pokušal ričet, sedaj pa je brez posla in slepomiši pod raznimi pretežami in imeni po Kranjskem, po Istri in drugod. Posebno priljubljena so mu župnišča. Tudi za »dobrodelne namene« pobira po deželi. Nepridiprav je mestno oblečen, črnih las in brk ter je včasih tudi porašen. Tudi bivši pisar, 27letni Ivan Pogačar iz Poženke pri Cerkljah, je že svoj čas okradel pokojnega kancelarja Pogačarja in odsedel vsled tega petletno ječo, je take baže »gospod«. Oba posečata rada Ljubljano in tudi oba »pumpata« (vsak za se), a v zvezi po župniščih. Ker sta oba brez posla, živita pa rada nobel, ne bi bilo naplačno, ko bi ju poiskali. Znabiti pa je kateri iz med teh dveh individijev le pravi. Zasednjeta se pridno in je vse ukrenjeno, da ju hrečujejo.

Pobegnil je od svojih roditeljev 10letni dijak Fethich-Frankheim. Deček je po obrazu pegast in plavalas. Oblečen je bil v temnosivo obleko, je imel zelen lodnaat klobuk, kratke hlače, črne nogavice in čevlje na zadrgo. Kdor bi kaj vedel o dečku, kje da je, naj javi to njegovemu očetu v Ljubljani, Kongresni trg 19.

Prijeli so v Celju korigenda Ivana Reisingerja, ki je meseca aprila pobegnil iz tukajšnje prisilne delavnice.

Nedostojna konkurenca. Danes ponoči je policija sasačila dva zlikovca, ki sta trgala z Mateličevih reklamnih tabel lepake, v dveh slučajih pa sta celo snela s sidov table in jih poškodovala. Zlikovca sta bila člana konkurenčnega podjetja.

V Ljubljano je pripeljal danes orožništvo defraudanta Cirila Požara, katerega je prišla v Baslju policija po reviziji ljubljanske policije v zapore tukajšnjega c. kr. dež. sodišča.

S cesto. Včeraj popoldne se je pri vožnji premoga vozniku Travnu strlo kolo na progi električne cestne železnice, valed česar je bil promet eno uro ustavljen.

Pos napadel je včeraj na Marije Terezije cesti g. Rajka Ransin-gerja, a ga k sreči ni poškodoval. Tudi drvarja Ivana Kimovca je ugriz-

nil pes in ga na levi roki telesno poškodoval. Lastnika, psov sta snana.

Belavška gibanja. Včeraj je prišlo iz Amerike 45 Hrvatov, 90 Lahnov je šlo v Budapešto, v Zeltweg pa 60 Macedoncev.

Izgubljena in najdene reči. Sobarica Marija Westrova je izgubila 10 K vredno nojevo pero. — Solški učenec Jožef Vider je izgubil denarnico s 5 K. — Sluškinja Ana Peniševa je izgubila bankovec za 20 K. — Bogomil Götzel je izgubil vratično iglo, vredno 10 K. — Neka gosposdična je izgubila ovratnico s srebrno brožo. — Posestnika Frančiška Grilova je izgubila denarnico s manjšo vsoto denarja.

„Društvena godba Ljubljanska“ koncertuje jutri sveder v hotelu „Južni kolodvor“ (A. Seidl). Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina prost.

„Društvena godba Ljubljanska“ koncertuje danes popoldne v kinematografu „Edison“, Dunajska cesta, nasproti kavarne „Evropa“ in sicer pri predstavah ob 4., 5., 6., 7. in 8. zvečer.

Drobne novice.

— **Strašna ženaka.** Blizu mesta Laporte v ameriški državi Indijani je prišla policija na samotnem posestvu lepe vdove Guines na sled celi vrsti umorov, ki jih je izvršila ta vdova. Prvega moža je zastrupila, drugega ubila s sekiro ter dobila za oba zavarovalnino. Potem je dajala v razne časopise ženitne ponudbe, zvalila kandidate k sebi ter jih ali zastrupila, zaklala ali ustrelila, jih oropala, trupla pa pokopala v kleti. Končno je naletela na močnejšega, ki je ubil njo in njene tri hčerke ter zažgal hišo. Na ta način je prišla policija na sled hudodelstvu. Dosedaj je izkopanih sedem trupel umorjenih ženinov in truplo 15letne hčere, ki je menda preveč vedela o materinih hudodelstvih ter je zato morala izginiti.

— **Velika nesreča na železnici.** Blizu Ghaziaba v Indiji sta trčila skupaj dva vlaka ter se užgala. Baje je pri tem ponesrečilo nad 200 oseb.

— **Vest o poroki med Nansonom in angleško princezino** je navadna izmišljotina.

— **Grof Tolstoj** je popolnoma ozdravel ter piše po cele dneve novo knjigo.

— **Jubiljejni cekini po 10 in 20 K** so izšli, a v javni promet jih pride le malo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Afera na Jesenicah.

Dunaj 8. maja. Učitelj Ziherl je včeraj na javnem koncertu dal zašušnico znanemu denuncijantu Wal-landu. Načelnik jeseniške postaje Koller je nato v službeni obleki naskočil Ziherla in povzročil pretep.

Interpelacija radi dogodkov na Hrvaškem.

Dunaj 8. maja. V današnji seji poslanske zbornice je vložil poslanec Biankini napovedano interpelacijo radi dogodkov na Hrvaškem. Interpelacijo je podpisalo 167 poslancev.

Wekerle in papežev nuncij.

Dunaj, 8. aprila. Papežev nuncij je hotel ogrskemu ministru dr. Wekerlu izročiti neki papežev red. Ko je nuncij prišel k njemu, je bil Wekerle v — srajo. Nuncij je bil bajje tako razžaljen, da je pobral šila in kopita, ne da bi izročil red.

Poslanska zbornica.

Dunaj, 8. maja. V poslanski zbornici je bil danes v razpravi nujni predlog grofa Kolowrata glede zvišanja števila rekrutov. Govorili so poslanci Kolowrat, Resel in Koch. Prihodnja seja bo v torek.

Banket na čast poslancev v Pragi.

Praga, 8. aprila. Mestna občina praška je priredila snoči poslancem, ki so se udeležili dr. Heroldovega pogreba, banket. Poslance je pozdravil župan dr. Groš. Izmed poslancev so govorili dr. Kramar, dvorni svetnik dr. Ploj, dr. Glombinski, dr. Conci, baron Hormusaki, Ivanišević, Okunievski in Günther.

Nove artiljerijske brigade.

Dunaj, 8. maja. Cesar je odredil, da se ima ustanoviti 6 novih artiljerijskih brigad. Te brigade bodo med drugim nameščene tudi na Dunaju, v Pulju in Kotoru.

Aretacija kneza Eulenburga.

Berlin, 8. maja. Danes so aretirali kneza Eulenburga. V zapor so ga prepeljali s avtomobilom.

Dogodki na Hrvaškem.

Zagreb 8. maja. Včeraj popoldne bi se imela vršiti disciplinarna preiskava proti vseučiliškemu profe-

sorju dr. Manojloviću. Preiskavo bi moral voditi vladni svetnik Pogačič. Dr. Manojlović ni prišel k razpravi, nego je poslal izjavo, v kateri naglašja, da je zanj v disciplinarnih zadevah edino kompetenten akademski senat.

Zagreb 8. maja. Baron Rauch je dal prenesti zopet štiri hrvaške poštne uradnike na Madžarsko samo radi tega, ker so pri saborskih volitvah glasovali za hrvaško-srbsko koalicio.

Zagreb 8. maja. Vlada je odpustila iz službe računskega uradnika radi klica „abzug Rauch“.

Zagreb 8. maja. Frankova stranka je imela včeraj zaupni shod, ki je trajal pozno v noč. Na shodu je bil proglašen za vodjo zopet dr. Josip Frank. Dasi si so na shod po posebnem odposlanstvu povabili disidente, vendar se ni posrečilo poravnati razkola. Shod je sprejel resolucijo, da smejo frankovski poslanci svobodno občevati z Rauchovo vlado in da se obsoja nastop dr. Mile Starčevića in drugov proti dr. Franku.

Za hrvaški uradni jezik.

Split 8. maja. Včeraj so imeli tu shod župani iz 36 dalmatinskih občin. Shodu je predsedoval splitski župan dr. Mihaljević. Sprejela se je resolucija, v kateri se zahteva uvedba hrvaškega jezika v urade in izraža solidarnost z opozicijskimi strankami na Hrvaškem.

Bratje Sokoli!

Šišenski „Sokol“ priredi v nedejo, dne 10. t. m., na Koslerjevem vrtu vrteo veselico in javno telovadbo. Ker je 10% čistega donosa namenjenih stavbnemu skladu našega društva, priporočamo vsem bratom, da se prireditve udeležijo v čim največjem številu. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina 40 vin. Na zdar!

Odbor ljubljanskega „Sokola“.

Meteorološko poročilo.

Vitina nad morjem 206. Srednji srčni tlak 736.9 mm.

maja	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
7.	9. zv.	734.8	10.8	brezvetr	pol. obl.
8.	7. zv.	737.7	9.8	sr. jrhod	del. obl.
	2. pop.	737.1	22.1	sr. jzhod	pol. obl.

Srednja včerajšnja temperatura 12.8 mm, norm. 130 mm. Padavina v 24 urah 0.0 mm.

Sarg glicerina mijo

stijeno in tekoče
glicerina mijo
soprotje koto
boto in nožna.
Dobi se povod.

Alojzijo Schiffrer
roj. Pappartoti

danes ob polveh jutraj po kratkem, premučenem trpljenju, prevideno s svetimi tolažili za mrtve. 1663

Pogreb nepozabne rajnice bo v soboto popoldne ob 5. uri iz deželne bolnice k Sv. Križu.

Maše zadušnice se bodo služile v raznih cerkvah.

Blago pokojnico priporočamo v molitev in blag spomin.

Ljubljana, 8. maja 1907.

Levro, soprog. — Levro, Mitlan, Egaltj, sinovi. — Hermilina, hčerka.

+

Županstvo v Ajdovščini
ter Hranilnica in posejilnica v Ajdovščini naznanjata, da je njiju vzorni tajnik, gospod

AUGUST SCHLEGEL

danes popoldne po kratki, mučni bolezni, v starosti 52 let, izdihnil svojo blago dušo.

Blagum in vzornemu možu bodi večer spomin. 1665

Ajdovščina, 7. maja 1908.

Načelnostvo Hranilnice in posejilnice v Ajdovščini.

Županstvo v Ajdovščini.

Slovenici in Slovenke! Ne zablite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Zahvala.

Za vse dokaze srčnega sočutja
povodom smrti mojega soproga, oz.
brata, gospoda 1649

Stepana Vakšiča
brivca

kakor tudi za častno spremstvo dra-
goga pokojnika in za darovane krasne
vence izrekam tem potom prijateljem
in znancom srčno zahvalo.

Posebno se pa zahvaljujem slav.
požarni brambor sl. telovadnemu
društvu »Sokol« v Trbovljah ter
trboveljskim obrtnikom.

Trbovlje, 7. maja 1908.

Žalujoča soproga.

Hotel „Južni kolodvor“.
(A. Seidel.)

Jutri, v soboto, 9. maja
velik

KONCERT
popolne

Ljubljanske društvene godbe.
Začetek ob 8. zvečer. Vstop prost.

Za obilen obisk se priporoča

A. SEIDEL
hotelir.

1666

Ženitna ponudba.

Mladenik, star 35 let, ki ima
7000 K premoženja, se želi poročiti
s kakšno vdovo ali dekletom ali pa
primožiti na kakšno obrt, najraje na
gostilno in če mogoče v mesto.

Dopisi na upravništvo „Slov.
Naroda“ pod „Amerikanec“. 1643 1

2 izurjena
ključar. pomočnika

in 1664 1

2 vajenca

sprejme takoj

Ivan Triller na Bledu.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 3 gld.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se
odda za to nizko ceno: par moških in par
ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove
s močno zbitimi podplatmi, najnovejše oblike,
dalje par moških in par ženskih modnih
čevljev, elegantnih in lahkih.

Vel 4 pari samo 3 gld.

Za naročitev zadostuje dolgost.
1539 Razpošiljanje po povzetju.

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.

Neugajajoče rad zamenjam.

HOTEL „ILIRIJA“
v Ljubljani

priporoča slavnemu občinstvu izborno

restavracijo in hotel.

Toč se vedno sveže in priljubljeno
marčno pivo iz združenih pivovarstev
Zalec-Laski trg ter sve-
tovno znano pilsenjsko pivo.
Najboljša domača, štajerska in istrska
vina.

Specialiteta: salonski cvetec in
štajerski rizling. Vina v buteljkah.
Izborna, vedno sveža kava in čaj,
opoldne in zvečer.

Sprejema se tudi abonement.

Velik, priazen in senčnat vrt.
Udobno urejene sobe za tujece. — Ka-
varna v hiši.

Nizke cene — dobra postrežba.

Za obilen obisk se priporoča

Marija Kovak

hotelirka.

1536-4

Napredaj je krasna, popolnoma nova

nemška harmonika

3 s 3 vrstami glasov in 12 basovi. ::
Naslov pove upravništvo „Slov.
Naroda“. 1667 1

Inspektorje

zavarovalniške stroke (zavarovanje
življenja) zmožne slovenščine in nem-
ščine, ki imajo na Kranjskem
dobre zveze in so zaupni v vsakem
oziru, sprejme takoj starorezmi-
rana zavarovalnica za življenje
z gotovo plačo. 1387-4

Ponudbe s navedbo referenc pod
„zavarovalnica“ na uprav. „Slov.
Naroda“.

?

Oddaje se za takoj ali pozneje

lepi lokali
za odvetniške ali ali trgovinske
pisarne. Nadalje

lepa stanovanja,
veliki prostori

v zaprtem dvorišču in na prostem;
posebno pripravno za železnino in
skladišča. Istotam je napredaj več

stavbnih parcel.

Poišče se pri vratarju v hotelu
pri „Maliču“ 1616-2

Posteljno perje in puh
oprano in osnaženo
1/2 kg od 45 kr. naprej

189-18

predaja

C. I. Hamann
v Ljubljani.

Dr. Richarda
lasna barva

1185 2 za lasne in brado

neškodljivo in takoj učinkujoče.

Svari se pred ponaredbam!

Dobiva se v zadetnih trgovinah.

Zaradi pozne sezije prodaja najnovejšo
damsko, moško, dekliško, deško in otroško
konfekcijo tudi pod lastno ceno 1002-41

O. Bernatovič

„Angleško skladišče oblek“
v Ljubljani, Mestni trg št. 5.

Specerijsko blago,
posode, blagajne in oprava za prodajalno.

Proda se 1642-2

vsa zaloga

v prodajalni Ivan Fabianovih naslednikov v Ljub-
ljani, Vodnikov trg, in v magacinih vse povprek.

Pojasnila daje pisarna dr. Frana Počka, odvetnika
v Ljubljani, Stari trg št. 30.

Ravno tu je oddati ponudbe pismeno ali ustmeno.
Vpoštevajo se le ponudbe, ki dospejo najkasneje do
11. maja 1908 do 9. ure dopoldne.

Lokal

pripravljen specialno za mlekarne,
se odda s 1. avgustom. 1596-4

Več pri firmi A. Persche, Pred
škoflje 21 v Ljubljani.

Sprejme se takoj

šivilje

pri A. Singer v Gosposkih ulicah
št. 4. 1630-2

Trgovsko-obrtna zadruga v Ljubljani

registrovana zadruga z omejenim
jamstvom.

Zadružni prostori: Sodnijske ulice št. 3, v hiši dr. Pirca:

Sprejema: vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge
do dne dviga po 4 1/2%; rentni davek plača banka sama.
Sprejema: vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka
čekovno knjižico.
Daje posojila: proti menici oziroma zadolžnici, na vrednostne
papije, na zadrugne deleže, na blago, na knjižne terjatve,
na hipoteke.

Ekompitira trgovske menice.
Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na
vsa tu- in inozemska tržišča. 1606-2

Izdaja nakaznice.
Vsa pojasnila se dobijo bodisi ustmeno ali pismeno v
zadružni pisarni.

Dovoljuje posojila proti mesečnemu, oziroma četrtletnemu odplačevanju pod zelo ugodnimi pogoji.
Uradne ure vsak dan dopoldan od 9. do 12. ure, popoldan od 3. do 5. ure.

Podružnica v Spiljetu. **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani** Podružnica v Celovcu.

Del. glavnica K 2.000.000.

Stritarjeve ulice št. 2.
priporoča

Rezervni fond K 200.000.
glavni dohodek

promese na 3% zem. kred. srečke L. em. po K 5—

15. " " 90.000

promese na 4% ogrske hipotekne srečke po K 4—

15. " " 70.000

promese na ogrske premijske srečke cele po K 12— polovice K 7—

15. " " 200.000

Vloge na knjižice in na tekoči račun obrestuje po 4 1/2%

21-52